

DIAKONIATYÖN ESITE TUIRAN SEURAKUNNALLE

Mikko Ylävaara
Opinnäytetyö, Syksy 2016
Diakonia-ammattikorkeakoulu
Sosiaalialan koulutusohjelma
Diakonisen sosiaalityön
suuntautumisvaihtoehto
Sosionomi (AMK) +
diakoniatyöntekijän
virkakelpoisuus

TIIVISTELMÄ

Ylävaara, Mikko. Diakoniatyön esite Tuiran seurakunnalle. Syksy 2016, 41 sivua, 2 liitettä. Diakonia-ammattikorkeakoulu, Sosiaali alan koulutusohjelma, Diakonisen sosiaalityön suuntautumisvaihtoehto, sosionomi (AMK) + diakoniatyöntekijän virkakelpoisuus.

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli tuottaa kirjallinen esite Tuiran seurakunnan diakoniatyön toiminnasta. Opinnäytetyö toteutettiin tuotteistamisprosessia noudattaen. Opinnäytetyön yhteistyökumppanina oli Tuiran seurakunnan diakoniatyö. Opinnäytetyön tavoitteena oli parantaa Tuiran seurakunnan diakoniatyön toiminnasta tiedottamista diakoniatyön asiakasryhmille, seurakuntalaisille ja diakoniatyön yhteistyötahoille.

Esite sisältää tietoa Tuiran seurakunnan diakoniatyön toiminnasta. Sitä voidaan käyttää toiminnasta ja erilaisista ryhmätoiminnoista tiedottamiseen. Opinnäytetyön jatkotutkimushaasteena voisi olla diakoniatyön vapaaehtoistoiminnan kehittäminen Tuiran seurakunnassa.

Asiasanat: diakoniatyö, sosiaalityö, diakonia, taloudellinen avustaminen, toiminnallinen opinnäytetyö, tuotteistaminen

ABSTRACT

Ylävaara, Mikko. A diaconia work guide for Tuira parish. Autumn 2016. 41 pages, 2 appendices. Language: Finnish. Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services, Option in Diaconal Social Work. Degree: Bachelor of Social Services.

The purpose of the thesis was to produce a written diaconia work guide for Tuira parish, Oulu, Finland. The guide was created by using the productization process. The guide was prepared in cooperation with diaconia workers of Tuira parish. The aim was to improve giving information about the diaconal work of Tuira parish to their clients, parishioners and their cooperation partners.

The guide contains information about diaconia work of Tuira parish. It can be used to inform different people about activities and diaconal group activities. A further research challenge could be how the Tuira parish could improve their diaconal voluntary work.

Keywords: diaconal work, social work, diaconia, financial assistance, functional thesis, production.

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	5
2 SOSIAALI- JA DIAKONIAITYÖN PERUSTEET	6
2.1 Sosiaalityön kehittyminen Suomalaisessa yhteiskunnassa	6
2.2 Diakoniaityön kehittyminen Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa	12
2.3 Vapaaehtoistyö osana diakoniaa	15
3 SOSIAALI- JA DIAKONIAITYÖN VÄLINEN YHTEISTYÖ.....	18
4 DIAKONIAITYÖ TUIRAN SEURAKUNNASSA	22
5 OPINNÄYTETYÖN LÄHTÖKOHDAT JA TAVOITE	25
5.1 Yhteistyötaho ja aiheen valinta.....	25
5.2 Opinnäytetyön tarkoitus ja tavoite	25
6 TUOTTEISTAMISPROSESSI	26
6.1 Esitteen tekemiseen liittyvä alkukartoitus ja lähtökohdat	26
6.2 Esitteen sisällön työstämisprosessi	28
6.3. Esitteen graafinen ilme ja sen toteuttaminen	29
6.4 Diakoniaityöntekijöiden palaute esitteestä.....	30
6.5. Seurakuntalaisten palaute esitteestä	31
6.6. Tuiran seurakunnan diakoniaityön johtokunnan ja kirkkoherran palaute esitteestä.....	32
7. POHDINTA.....	34
7.1 Esitteen merkitys Tuiran seurakunnan diakoniaityölle	34
7.2 Eettisyys.....	35
7.3 Luotettavuus	36
LÄHTEET	37
LIITTEET	42
LIITE 1. Opinnäytetyöntekijän apupaperi materiaalin keräämiseksi diakoniaityöntekijöille	42
LIITE 2. Diakoniaityön esite	

1 JOHDANTO

Suomi on Pohjoismainen hyvinvointiyhteiskunta, jossa yhteiskunta kantaa vastuun kansalaisten hyvinvoinnista ja perusturvasta. Tätä työtä yhteiskunnassa tehdään esimerkiksi sosiaalityön kautta. Sosiaalityötä ja sen tekemistä määrittävät Suomessa erilaiset lait ja asetukset. Sosiaalityön toteuttajana toimivat kunnat, joiden alueella asukkaat asuvat.

Diakonia on kristilliseen rakkauteen perustuvaa palvelua, jonka lähtökohtana toimivat Jeesuksen oma esimerkki siitä, miten hän kohtasi ja auttoi ihmisiä, sekä hänen opetuksensa. Diakoniatyö on lähimmäisen kohtaamista ja auttamista. Diakoniatyön toteuttajana toimivat kristilliset seurakunnat. Diakoniatyön tehtävänä on olla yhteiskunnan palveluita täydentävä, ei niitä korvaava tekijä.

Opinnäytetyöni yhteistyötaho on Tuiran seurakunnan diakoniatyö.

Tuiran seurakunta on yksi Suomen suurimmista seurakunnista. Tällä hetkellä Tuiran seurakunnassa on noin 40 000 jäsentä ja jäsenmäärä kasvaa edelleen. Opinnäytetyöni tavoitteena on ollut tehdä esite Tuiran seurakunnan diakoniatyölle. Tuiran seurakunnan diakoniatyöllä ei ole aikaisemmin ollut jaettavaa esitettä sen toiminnasta. Idean opinnäytetyöstä syntyi diakoniatyön opintoihin liittyvän seurakuntaharjoittelun yhteydessä kesällä 2015. Idea esitteen tekemisestä nousi Tuiran seurakunnan diakoniatyöntekijöiltä. Esite oli tarkoitus toteuttaa sähköisesti siten, että sen voi laittaa esimerkiksi internettiin. Tämän lisäksi esitteen oli tarkoitus olla sellainen, että sen pystyy tulostamaan tai tarvittaessa painattamaan jaettavaksi diakoniatyön asiakkaille, seurakuntalaisille ja sidosryhmille.

Opinnäytetyö tehtiin tuotteistamisen menetelmiä noudattaen. Lopputuloksena syntyi Diakoniatyön esite Tuiran seurakunnan diakoniatyölle. Lisäksi esitteestä jää pohja jatkokäytettäväksi Tuiran seurakunnan diakoniatyölle.

2 SOSIAALI- JA DIAKONIA TYÖN PERUSTEET

2.1 Sosiaalityön kehittyminen Suomalaisessa yhteiskunnassa

Sosiaalityön kautta pyritään auttamaan etenkin vaikeissa elämän tilanteissa olevia ja sosiaalisista ongelmista kärsiviä ihmisiä (Kananoja, Lähteinen & Marjamäki 2011, 21). Suomalainen yhteiskunta on kehittynyt pohjoismaiseksi hyvinvointivaltioksi 1940–1970-luvuilla. Sen periaatteina on tasa-arvo ja universaalisuus. Noiden vuosikymmenten välisenä aikana tehtiin monia uudistuksia esimerkiksi eläke- ja perhepolitiikassa ja sosiaalipalveluita kehitettiin eteenpäin. Vuonna 1948 voimaan tullut lapsilisäjärjestelmä oli ensimmäinen koko kansaa koskeva etuus. (Markkola 2014, 73.) Sosiaalityön perustana toimivat erilaiset kansainväliset yleissopimukset, joissa on määritelty esimerkiksi ihmisoikeuksiin ja yhteiskunnallisiin oikeudenmukaisuuteen liittyviä periaatteita (Kananoja ym. 2011, 24). Suomessa vuonna 1984 tehdyn sosiaalihuoltolain uudistuksen yhteydessä kunnat velvoitettiin lakisääteisesti järjestämään sosiaalipalveluja, antamaan toimeentulotukea sekä suorittamaan sosiaaliavustuksia (Niemelä & Salminen 2006, 16).

Lakisääteistä sosiaalihuoltoa tehdään Suomessa valtiollisen ja kunnallisen sosiaalipolitiikan välisenä vuorovaikutuksena. Valtion taholta määritellään esimerkiksi lakeja ja kansalaisten oikeuksia, joiden pohjalta kunnissa sosiaalihuoltoa toteutetaan. Valtion määrittämien velvoitteiden lisäksi kunnilla on myös omia hyvinvointipoliittisia päämääriä ja tavoitteita, joihin pyritään erilaisien sosiaalipoliittisten strategioiden kautta. Kunnissa sosiaalipoliittisia ratkaisuja on arvioitava kunnan väestön sosiaalisten olojen, asukkaiden hyvinvoinnin sekä tasa-arvoisuuden pohjalta. Valtiollisen sosiaalipolitiikan vastuu- ja toiminta-alue on koko valtio, kun puolestaan kunnallisen sosiaalipolitiikan vastuu ja toiminta-alue on joko paikallinen, seudulli-

nen tai alueellinen. Kuntien vastuu ja toiminta-alue määrittyy sen mukaan, järjestääkö kunta itsenäisesti oman toimintansa vai organisoidaanko toiminnot kuntien välisenä yhteisenä toimintana. (Kananoja ym. 2011, 34–35.)

Pohjoismaissa valtiolla on vahva rooli sosiaaliturvan järjestämisessä. Kansalaiset on vakuutettu erilaisten sosiaalisten riskien kuten sairauden ja työttömyyden varalta sosiaalivakuutuksen kautta. Myös valtion ja kunnan palveluissa pyritään siihen, että ne kattavat kansalaisten tarpeet. Nykyään julkinen sektori tuottaa edelleen suurimman osan sosiaalipalveluista, mutta myös yksityisien ja kolmannen sektorin palveluntuottajien tuottamille palveluille on tullut entistä enemmän kysyntää. (Toikko 2012, 53–54.)

Desentralisaatiolla eli sosiaalipolitiikan paikallistumisella tarkoitetaan julkisen sektorin toimien hajautumista paikallisesti päätettäväksi ja toteutettavaksi. Suomessa tämä näkyy valtion ja kuntien välisessä suhteessa. Valtiolla oli keskeinen asema hyvinvointivaltion rakentamisen aikana, jolloin lainsäädäntöä kehitettiin ja uudistuksia tehtiin valtion johtamana. Kuntien palveluita säädeltiin valtiojohtoisesti tuona aikana myös erittäin tarkasti. 1980-luvun aikana valtio alkoi irtautua palveluiden järjestämisestä ja kunnallisti omassa omistuksessaan olleita yksiköitään. Kunnat saivat myös enemmän päätösvaltaa omien palveluidensa järjestämisen suhteen. 1990-luvun alussa ei myöskään enää valtion taholta merkitty tiettyä rahasummaa, joka kuntien pitäisi käyttää esimerkiksi sosiaalihuollon hyväksi kunnan budjetissa. Tämä uudistus antoi kunnille enemmän omaa valtaa ja vastuuta siitä, miten kunnat hoitavat omaa talouttaan ja järjestävät omia palveluitaan. (Toikko 2012, 57–62.)

Suomen perustuslakiin kirjatut taloudelliset, sivistykselliset ja sosiaaliset oikeudet muodostavat kunnalliset sosiaalipolitiikan perustan. Tämän lisäksi kuntien tulee omaa sosiaalipolitiikkaa toteuttaessaan ottaa huomioon myös erilaiset kansainväliset ihmisoikeussopimukset. Ihmisoikeussopimukset antavat osaltaan säännöksiä, jotka tulee huomioida työtä tehdessä. (Kananoja ym. 2011, 98.) Kuntien omiin olo-

suhteisiin perustuvaa kunnallista sosiaalipolitiikkaa ja sen toteuttamista määritellään valtuustojen hyväksymien strategia-asiakirjojen kautta. Strategia-asiakirjoista käy ilmi esimerkiksi se, minkälaisiin tavoitteisiin kunnassa on tarkoitus päästä kyseisen valtuustokauden aikana ja minkälaiset resurssit tavoitteisiin pääsemiseksi kunnassa on laadittu. (Kananoja ym. 2011, 99.)

Kunnan väestöprofiili määrittää kunnan sosiaalipolitiikan toteuttamisen painopisteet. Se, miten kunnallista sosiaalipolitiikkaa toteutetaan, on kytköksissä esimerkiksi väestön ikärakenteeseen, asukkaiden työllisyyteen ja toimeentuloon sekä niiden toteutumiseen kunnassa. Väestöprofiililla ja tulevien vuosien väestöennusteilla on myös suuri merkitys kunnallista sosiaalipolitiikkaa suunniteltaessa, koska niiden pohjalta voidaan ennakoida esimerkiksi tulevia väestön palvelun tarpeita sekä sitä, millainen vaikutus tämän hetkiselä ja tulevalla väestöpohjalla on kunnan verotuloihin. (Kananoja ym. 2011, 103.) Kunnallisen sosiaalipolitiikan toteuttamista ja sen toteuttamiseen vaikuttavia taloudellisia resursseja määritellään kunnissa talous- ja toimintaprosessiin liittyvässä valtuuston budjettikäsittelyssä, jonka yhteydessä kunnan eri sektoreille määritellään budjettiraameja, joissa eri sektoreiden toivotaan pysyvät kunnan talouden tasapainon kannalta (Kananoja ym. 2011, 110–111).

Kunnallisen sosiaalipolitiikan sisältöön ja rakentumiseen ovat vaikuttamassa myös erilaiset toimijat ja heidän intressinsä. Nämä toimijat voidaan jakaa julkisen sektorin toimijoihin, kolmannen sektorin toimijoihin, yksityisen sektorin toimijoihin sekä epävirallisen sektorin toimijoihin. Julkisella sektorilla kunta on keskeisin sosiaalipalveluiden tuottaja. Muihinkin kunnan tuottamiin palveluihin voi sisältyä sosiaalipalveluihin rinnastettavia asioita, jos niiden kautta esimerkiksi autetaan tai tuetaan yksilöä eri tavoin. Kunnallisen palveluiden lisäksi myös valtion puolella on erilaisia organisaatioita, jotka ovat tekemisissä sosiaalipalveluiden kanssa. Kolmannella sektorilla on paljon järjestöjä, joilla on pitkäaikaista kokemusta sosiaalisen tuen ja edunvalvonnan antamisesta sekä erilaisista sosiaalipalveluiden tuottamisesta. Paikalliset yhdistykset kuuluvat myös valtakunnalliseen keskusjärjestöön. Yksityisellä sektorilla toimivat lähinnä erilaiset yritykset, jotka tuottavat eri lähtökohdista ja tarpeista

sosiaalipalveluita. Epävirallisen sektorin toimijoihin voidaan lukea palvelunkäyttäjät, heidän omaisensa ja muut kansalaiset. Tällä sektorilla on toimijoita, jotka vastaavat esimerkiksi epävirallisesta hoivasta sekä omaishoidosta. Näiden toimijoiden erilaiset ajatusmallit ja toimintatavat sekä se, miten keskenäinen yhteistoiminta näiden toimijoiden välillä toteutuu, on osaltaan myös muovaamassa kunnallisen sosiaalipolitiikan sisältöä ja rakentumista.(Toikko 2012, 71–77.)

Suomessa eri lait määrittelevät yhteiskunnan vastuun kansalaisten hyvinvoinnista ja perusturvasta. Näitä lakeja ovat esimerkiksi Suomen perustuslaki, sosiaalihuoltolaki sekä laki toimeentulotuesta. Suomen perustuslakiin (1999/731) on kirjattu, että jokaisella ihmisellä on oikeus perustoimeentuloon ja riittäviin sosiaali- ja terveyspalveluihin. Perustuslain mukaan jokaista Suomen kansalaista on kohdeltava yhdenvertaisesti lain edessä ja julkisen vallan on turvattava perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutuminen.

Suomen sosiaalihuoltolaki (2004/1301) määrittää sosiaalipalveluja koskevat yleiset periaatteet. Lakia sovelletaan kunnalliseen sosiaalihuoltoon. Lain mukaan kunnallisina sosiaalipalveluina on järjestettävä sosiaalityötä, sosiaaliohjausta, sosiaalista kuntoutusta, perhetyötä, kotipalvelua, kotihoitoa, asumispalveluja, laitospalveluja, liikkumista tukevia palveluja, päihdetyötä, mielenterveystyötä, kasvatus- ja perheneuvontaa sekä lapsen ja vanhemman välisten tapaamisten valvontaa. Sosiaalihuoltolaki määrittää myös, että kunnallisina sosiaalipalveluina on huolehdittava kehitysvammaisten erityishuollosta, vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista, toimeentulotuen antamisesta, kuntouttavasta työtoiminnasta, sosiaalisten luottojen myöntämisestä, päihdekuntoutuksesta, omaishoidon tuesta, lasten ja nuorten huollosta, lastensuojelusta, ottolapsineuvonnasta, perheasioiden sovittelusta, lapsen huolto- ja tapaamisoikeutta koskevien päätöksiin liittyvien asioiden käsittelemisestä ja päättämisestä, isyyden selvittämisestä sekä opiskeluhuollon järjestämisestä.

Sosiaalihuoltolain tarkoituksena on vahvistaa peruspalveluja ja siten vähentää korvaavien toimenpiteiden tarvetta. Laki edellyttää myös että viranomaiset kertovat kuntalaisille selkeästi heidän oikeuksistaan ja siitä mistä kuntalaiset voivat hakea palveluita ja apua. (Sosiaali- ja terveysministeriö 2015, 3.) Lain tarkoituksena on ylläpitää ja edistää sosiaalista turvallisuutta ja hyvinvointia sekä varmistaa, että jokainen ihminen saa yhdenvertaisin perustein tarpeenmukaiset, riittävät ja laadukkaat sosiaalipalvelut. Laki painottaa myös asiakaskeskeisyyttä, jonka tarkoitus on varmistaa, että palvelut järjestetään asiakkaan tarpeista lähtien mahdollisimman toimiviksi ja että jokainen ihminen tulee kohdatuksi ihmisarvoisena yksilönä. (Sosiaali- ja terveysministeriö 2015, 4.)

Lain mukaan sosiaalihuoltoa toteutettaessa asiakkaan etu on aina otettava huomioon. Tämän lisäksi sosiaalihuollon toteutuksen yhteydessä on edistettävä asiakkaan omatoimisuutta ja itsenäistä suoriutumista. (Sosiaali- ja terveysministeriö 2015, 11.) Laissa on määritelty myös ne tuen tarpeet, joiden pohjalta erilaisissa tilanteissa voidaan olla yhteydessä sosiaalitoimeen ja minkä perusteella sosiaalipalveluja ja muuta sosiaalihuoltoa järjestetään. Sosiaalipalveluiden kautta huolehditaan siitä, että henkilö selviää jokapäiväisestä elämästä. Tällaisia asioita ovat esimerkiksi itsestään huolehtiminen ja arkisista askareista selviäminen kotona, töissä tai opiskelupaikassa. (Sosiaali- ja terveysministeriö 2015, 18.) Laki määrittää palvelut jotka on järjestettävä kunnallisina sosiaalipalveluina niin, että niillä pystytään vastaamaan asiakkaiden tuen tarpeisiin. Sosiaalihuoltolain mukaiset sosiaalipalvelut ovat suurimmalta osin määrärahasidonnaisia palveluita. Tämä tarkoittaa sitä, että kunta voi käyttää omaa harkintaa palveluiden myöntämisessä. Kuitenkin myös määrärahasidonnaisten palveluiden myöntäminen on perustuttava yksilölliselle palveluntarpeen arvioinnille, eikä mitään yksittäistä asiakasryhmää voida automaattisesti sulkea kokonaisuudessaan pois palvelun ulkopuolelle kunnan määräyksen tai ohjeistuksen perusteella. (Sosiaali- ja terveysministeriö 2015, 30.)

Suomen laki toimeentulotuesta (1997/1412) määrittää että toimeentulotuki on sosiaalihuollon piiriin kuuluva viimesijainen taloudellinen tuki. Toimeentulotuen tarkoituksena on turvata henkilön ja perheen toimeentulo. Toimeentulolain mukaan jokaisella on oikeus saada toimeentulotukea jos hän on tuen tarpeessa eikä voi saada toimeentuloa ansiotyön, yritystoiminnan tai muiden toimeentuloa tukevien etuuskien kautta.

Toimeentulotuki on etuus, jonka tarkoituksena on olla viimeisijainen perheen tai yksilön ihmisarvoisen elämän kannalta maksettava välttämätöntä toimeentuloa turvaava tuki. Toimeentulotuen ensisijainen tarkoitus on auttaa yksilöä tai perhettä heidän tilapäisissä taloudellisissa vaikeuksissa. (Sosiaali- ja terveysministeriö 2013, 17–18.)

Kuntien maksaman toimeentulo tuen kannalta merkittävä vuosi on ollut 1984, koska silloin siirryttiin huoltoapujärjestelmästä toimeentulotuen maksamisen piiriin. Ennen toimeentulotuen maksamiseen siirtymistä kukin kunta oli saanut päättää itsenäisesti huoltoavun tason ja määräytymisperusteet. Vuonna 2006 toimeentulotuen rakennetta ja rahoitusta muutettiin jakamalla toimeentulotuki kolmeen eri osaan. Nämä osat ovat perustoimeentulotuki, täydentävä toimeentulotuki ja ehkäisevä toimeentulotuki. (Kananoja ym. 2011, 71–72.)

Toimeentulotuen bruttomenot Suomessa olivat vuonna 2015 745,5 miljoonaa euroa. Menojen nousu vuoteen 2014 verrattuna olivat käyvissä hinnoissa 0,1 ja reaalihinnoissa 0,3 prosenttia. Suomessa toimeentulotukea maksettiin vuoden 2015 aikana keskimäärin 136 euroa kunnan asukasta kohden. Toimeentulotukea saavien kotitalouksien määrä kasvoi myös vuoteen 2014 verrattuna 3,1 prosenttia. On myös huomattu, että Suomessa toimeentulotuen saaminen on läheisesti työttömyyteen liittyvää. (Terveyden ja hyvinvoinnin laitos, 2016.)

2.2 Diakoniatyön kehittyminen Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa

Varhaisen keskiajan aikana laaditun kirkkopitäjäjärjestelmässä seurakunnan vastuulla oli kirkollisten toimitusten lisäksi huolehtia köyhäinhoidosta, kansanopetuksesta sekä yleisestä järjestyksenpidosta. Kunnallishallinto ja seurakunnan hallinto erotettiin toisistaan vuoden 1865 aikana. Tässä yhteydessä niitä tehtäviä, jotka olivat alunperin olleen seurakuntien huolehdittavana alettiin siirtämään kunnille. (Kuusimäki, 2012, 31–32.)

Vuonna 1923 köyhäinhoidon tehtävät siirtyivät lopullisesti pois seurakunnilta köyhäinhoitolain voimaantulon johdosta. Vaivaishoidon siirryttyä maallisen hallinnon vastuulle jouduttiin seurakuntien parissa miettimään uudelleen, miten ja millä keinoin seurakunnallista laupeudentyötä toteutettaisiin seurakunnissa jatkossa. Tämän muutoksen keskellä alkoi keskustelu seurakuntadiakoniasta. 1800-luvulla tapahtunut Saksan sisälähetyksen synty oli omalta osaltaan vaikuttamassa suomalaisen laitosdiakoniaan sekä seurakuntadiakonian syntyyn. Helsinkiin perustettiin kansainvälisten diakoniavaikutteiden innoittamana Suomen ensimmäinen diakonissalaitos vuonna 1867. Seurakunnat palkkasivat diakonissalaitoksista valmistuneita diakonissoja vierailemaan sairaiden, vanhusten, vankien ja lapsien tykönä. (Kuusimäki, 2012, 31–32.)

Suomen kirkon seurakuntaopisto aloitti vuonna 1953 diakoniakoulutuksen. Diakoniakoulutuksessa painotettiin sosiaalihuollollista osaamista (Kuusimäki 2012, 35–36). 1980-luvun lopulla seurakuntien diakoniatyön painopisteinä olivat vanhustyö ja sielunhoito. Tämän lisäksi diakoniatyön tekemisessä oli huomioitu myös eri vammaisryhmät, perheet ja työttömät. Tuolloin taloudellista avustamista ei nähty seurakunnan diakoniatyön toiminta-alueena. (Kuusimäki 2012, 37.) 1990-luvun alun lama, sekä siitä seurannut työttömyyden kasvu olivat vaikuttamassa siihen että kuntien ja seurakuntien välillä syntyi tarvetta tiiviimpään yhteistyöhön. Laman aiheuttamat leikkaukset sosiaaliturvassa alkoivat näkyä seurakunnan diakoniatyössä. Työikäisten osuus avun tarvitsijoista kasvoi ja tämän johdosta kotikäyntien

sijaan työtä alettiin tehdä entistä enemmän diakoniatyön vastaanotoilla. Henkisen ja hengellisen tuen lisäksi diakoniatyön asiakkaille alettiin tarjoamaan myös taloudellista ja aineellista apua. 1990-luvun laman johdosta diakoniatyön painopisteet siirtyivät myös vanhustyöstä työikäisten ja lapsiperheiden auttamiseen. Samalla diakoniatyössä alkoi painottua entistä enemmän taloudellisissa vaikeuksissa olevien tukeminen ja auttaminen. Tämän johdosta seurakunnissa alettiin järjestämään esimerkiksi työttömien ruokailuja ja työttömien omaehtoista toimintaa. (Kuusimäki 2012, 40–41.)

Suomen kirkkolain (1993/1054) mukaan kirkon tehtävänä on julistaa Jumalan sanaa ja jakaa sakramentteja sekä toimia kristillisen sanoman levittämiseksi ja lähimmäisenrakkauden toteuttamiseksi. Tämän toteuttamiseksi kirkko huolehtii jumalanpalvelusten pitämisestä, kasteen ja ehtoollisen toimittamisesta ja muiden kirkollisten toimitusten toteuttamisesta. Kirkon tehtävänä on huolehtia myös kristillisestä kasvatuksesta ja opetuksesta, sielunhoidosta ja diakoniasta sekä lähetystyöstä.

Kirkkojärjestyksen (1991/1055) mukaan seurakunnan ja sen jäsenten tulee harjoittaa diakoniaa, jonka tarkoituksena on kristilliseen rakkauteen perustuvan avun antaminen erityisesti niille, joiden hätä on suurin ja joita ei muulla tavoin auteta. Kirkkojärjestyksen mukaan jokaisessa seurakunnassa tulee olla myös ainakin yksi diakonian virka.

Diakonia on siis kristilliseen rakkauteen perustuvaa palvelua, jonka lähtökohtana toimivat Jeesuksen oma esimerkki siitä miten hän kohtasi ja auttoi ihmisiä sekä hänen opetuksensa (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.a).

Diakoniatyöhön sisältyy monenlaista toimintaa, kuten erilaisissa elämäntilanteissa olevien ihmisten auttamista ja tukemista, ryhmien ja seurakunnan järjestämien leirien vetämistä, jumalanpalveluksissa avustamista sekä vapaaehtoistyön koordinoimista ja ohjaamista (Jokela 2011, 25).

Diakonia työntekijät kohtaavat asiakkaita sekä kotikäynneillä että vastaanotoilla. Lisäksi asiakkaat ottavat entistä enemmän yhteyttä diakoniatyöntekijöihin puhelimitse tai sähköpostin välityksellä. (Rättyä 2012, 80.) Diakoniatyössä auttamiselle ei aseteta ulkoisia esteitä vaan kaikkia apua tarvitsevia asiakkaita autetaan (Rättyä 2012, 84). Vuonna 2015 Suomen evankelis-luterilaisen kirkon diakoniatyöntekijöillä oli asiakaskohtaamisia yhteensä 642 900 kappaleen verran. Eri asiakkaita oli 143 500 henkilöä. Vuoteen 2014 verrattuna asiakkaita oli 3 prosenttia vähemmän. Myös kasvotusten tapahtuneita asiakaskontakteja oli 2 prosenttia vähemmän kuin vuonna 2014. Sen sijaan puhelimitse ja sähköpostitse tapahtuneessa auttamisessa ja neuvonnassa tapahtui puolestaan noin 5 prosentin kasvu vuoteen 2014 verrattuna. Diakoniatyöntekijöiltä kasvokkain tapahtuvista kohtaamisista apua hakeneista suurin ryhmä 54 prosentilla oli vuoden 2015 aikana yksin asuvat. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.b.)

Seurakunnat pystyvät itsenäisesti luomaan suuntaviivat sille, miten diakoniatyötä kussakin seurakunnassa toteutetaan. Seurakunnat määrittelevät päätöksenteon yhteydessä, miten diakoniatyön toimintamäärärahoja kohdennetaan. Kirkollisverovarojen lisäksi varoja voidaan kerätä esimerkiksi jumalanpalveluksessa kerättävän kolehdin kautta tai järjestämällä erilaisia tapahtumia. Vaikka diakoniatyö on kirkkolakiin perustuvaa toimintaa, se ei kuitenkaan ole lakisääteistä palvelua. Diakoniatyön avustuskäytännöt voivat myös vaihdella seurakunnasta toiseen, koska avustukset eivät ole lakisääteisiä vaan aina harkinnanvaraisia ja niiden myöntäminen tai myöntämättä jättäminen voi pohjautua yksittäisen työntekijän tai työtiimin päätökseen. Päätöksistä ei myöskään ole valitusoikeutta. (Helin, Hiilamo & Jokela 2010, 52–53.)

Seurakunnan diakoniatyössä toteutettavan taloudellisen avustamisen pääperiaate on, että diakoniatyön myöntämä avustus ei korvaa yhteiskunnan vastuuta vaan kunnan sosiaalitoimen myöntämä toimeentulotuki on aina ensisijainen avunlähde. Diakonian kautta myönnetty taloudellinen avustus on pääsääntöisesti kertaluontoi-

nen ja sitä myönnetään erilaisissa kriisitilanteissa oleville. Maksuvaikeuksissa olevan asiakkaan kanssa voidaan yhdessä koittaa löytää erilaisia ratkaisuja taloudellisista vaikeuksista selviämiseksi. Diakoniatyössä asiakas kohdataan kokonaisvaltaisesti ja huomioiden asiakkaan taloudelliset, hengelliset, psyykkiset, fyysiset ja sosiaaliset tarpeet. (Jääskeläinen 2002, 227– 228.) Diakoniatyöhön sisältyvä hengellinen tukeminen ja sielunhoito erottaa diakoniatyön muusta sosiaali- ja terveydenhoidon auttamistyöstä (Rättyä 2012, 87).

Diakoniatyössä pyyntö kotikäynnille voi tulla yksilön oman suoran yhteydenoton kautta. Tämän lisäksi diakoniatyöntekijään voivat olla kotikäynnin sopimiseksi yhteydessä myös omaiset ja erilaiset yhteistyötahot esimerkiksi sairaalat tai kotipalvelu henkilökunta. Kotikäynnit voivat kohdistua esimerkiksi yksin asuvien, sairauksista kärsivien tai ihmissuhde- kriiseistä kärsivien kotiin. Kotikäynnin aikana asiakkaan tilannetta voidaan tarkastella kokonaisvaltaisesti ja tarvittaessa antaa tietoa eri palveluista ja ohjata näiden palveluiden piiriin. (Rättyä 2012, 85.)

2.3 Vapaaehtoistyö osana diakoniaa

Lähimmäisavulla on pitkä historia Suomessa. Olemme auttaneet toinen toisiamme silloin, kun avulle on ollut tarvetta. 1800-luvun puolivälin jälkeen Suomessa alkoi nopea yhdistystoiminnan kasvu. Vapaaehtoistyöstä merkittävä osa onkin aikojen saatossa tehty juuri yhdistystoiminnan parissa. Suomalaiset ovat moneen muuhun kansallisuuteen verrattuna tehneet poikkeuksellisen mielekkäästi vapaaehtoistyötä. Tulevaisuudessa sosiaalisen eriytymisen kehitys tulee vaikuttamaan siihen, kuinka mielellään ihmiset osallistuvat vapaaehtoistyöhön. (Harju 2014.)

1800-luvulla vapaaehtoistyötä tehtiin muun muassa. sosiaalisen työn, sivistyksen, kansanterveyden ja politiikan saralla. Tuohon aikaan yksi joukkojärjestäytymisen perinne oli kristillis-sosiaalinen, joka rakentui vastaukseksi 1800-luvun yhteiskun-

nallisiin ongelmiin. Tämä toi yhteiskuntaan mukanaan uuden tulkinnan arjen kristillisyydestä. Ajattelutapa painotti lähimmäisenrakkautta ja kristityn velvollisuutta huolehtia hätää kärsivistä ihmisistä. Kristillisen uskon piti myös näkyä hyvinä tekoina toisia ihmisiä kohtaan. (Markkola 2005, 39–47; Toikko 2012, 30.)

Vapaaehtoistyö on yksittäisten ihmisten tai yhteisöjen hyväksi tehtävää toimintaa, josta sen tekijä ei saa rahallista korvausta. Vapaaehtoistyötä tehdään ilman minäänlaista pakkoa. Vapaaehtoistyötä tehdessään vapaaehtoinen toimii siis puhtaasti omasta tahdostaan ja oman valintansa ja motivaationsa mukaisesti. (Kirkko Helsingissä 2014, 4.)

Myös Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa vapaaehtoistoiminnalla on pitkät perinteet. Kirkossa vapaaehtoistoiminnan ei kuitenkaan katsota olevan mikään erillinen toimintamuoto, vaan se on tapa elää todeksi kristillistä uskoa ja toteuttaa kasteeseen perustuvaa yleistä pappetta. Vuosien saatossa kirkko on luonut, kehittänyt ja toteuttanut monenlaista vapaaehtoistoimintaa. Erilaisiin kirkon järjestämiin vapaaehtoistoiminnan muotoihin osallistuu tuhansia ihmisiä viikottain. Ilman vapaaehtoisia toimijoitaan kirkko ei pysty toimimaan nykyisellä laajuudellaan. Myös kirkon taloudellisten resurssien supistuessa vapaaehtoistyön arvo ja merkitys kasvavat. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2015, 4.)

Kirkon vapaaehtoistyöllä on myös omat erityispiirteensä. Toimimalla mukana kirkon vapaaehtoistyön parissa siihen osallistuva henkilö voi samalla vahvistaa osallisuutta seurakunnan elämässä ja toiminnassa. Tämän lisäksi kirkon vapaaehtoistyössä mukana oleva henkilö saa mahdollisuuksia toteuttaa omaa kristillisyyttään ja osallistua oman seurakuntansa toimintaan. (Kirkko Helsingissä 2014, 4.)

Vapaaehtoistyöntekijät kokevat, että vapaaehtoistyön kautta voi tuottaa hyvää oloa sekä muille että itselleen. Vapaaehtoistyössä mukana olevilla on useita eri motiiveja olla mukana vapaaehtoistyössä. Tällaisia motiiveja voivat olla esimerkiksi ih-

misen elämäntilanne tai menneisyyden kokemukset. Osa motiiveista voi liittyä henkilökohtaisiin tarpeisiin tai maailman ajankohtaisiin asioihin. Vapaaehtoistyötä on tehty vuosien saatossa eri tavoin ja vapaaehtoistyön tekemisellä on merkitystä ihmisten kokeman hyvinvoinnin kannalta. (Hakkarainen & Syrjänen 2003, 21.) Ihmisen on tunnettava olevansa tarpeellinen ja että hänen tekemisellään on merkitystä muille. Vapaaehtoistoiminta tarjoaa osaltaan merkityksellisyyttä ja mielekkyyttä ihmisten arkeen. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2015, 5.)

3 SOSIAALI- JA DIAKONIA TYÖN VÄLINEN YHTEISTYÖ

Kuntien ja seurakuntien välinen yhteistyö alkoi laajeta 1990-luvulla. Tätä yhteistyötä ja siihen liittyvää keskustelua olivat viemässä eteenpäin yleiset muutostekijät ja kiristynyt taloudellinen tilanne. (Suomen kuntaliitto 2002, 5.)

Kunnat ja seurakunnat ovat tehneet pitkään keskinäistä yhteistyötä vanhustenhuollon, nuorisotoimen, vammaistyön sekä oppilaitostyön parissa. Yhteistyön avulla on pystytty vastaamaan erilaisiin paikallisyhteisöistä nouseviin tarpeisiin. (Lahtiluoma & Turunen 2011, 5.)

Kunta ja seurakunta ovat yleensä alueellaan yhdessä paikallisen identiteetin luojia ja sen ylläpitäjiä. Molemmat toimivat samalla alueella ja vaikuttavat tavalla tai toisella alueella asuviin asukkaisiin. Lisäksi kunta ja seurakunta täydentävät monelta osin omien toimintojensa kautta toisiaan. Kunnan ja seurakunnan alueella tapahtuvat muutokset muokkaavat myös alueen identiteettiä. On asuinalueita, joilla voi olla eri ikäisiä asukkaita sekä muuttovoittoa tai muuttotappiota tuottavia alueita. Tänä päivänä monilla alueilla myös monikulttuurisuus on lisääntynyt. (Lahtiluoma & Turunen 2011, 7.)

Monessa tilanteissa kuntien sosiaalitoimella ja seurakuntien diakoniatyöllä on keskinäinen neuvotteluyhteys, jossa voidaan sopia avustusten linjauksista sekä keskinäisestä tiedonkulusta. Esimerkiksi kunnallisen kotipalveluin kautta tulee yhteydenottoja seurakunnan työntekijöille henkilöistä, jotka kärsivät yksinäisyydestä ja jonka tykönä seurakunnan työntekijän toivottaisiin vierailevan. Kirkon diakoniatyö on yhteistyökykyinen ja verkostoitunut monella eri tapaa sekä julkisen että monien kolmannella sektorilla toimivien järjestöjen ja yhdistysten kanssa. (Lahtiluoma & Turunen 2011, 26.)

Taloudellisen avustamiseen liittyen diakoniatyöntekijät ovat tuoneet esiin sitä, että sosiaaliturvajärjestelmä on apua tarvitseville liian monimutkainen ja järjestelmä kätkee myös omalta osaltaan tukimahdollisuuksia ihmisiltä. Apua pitäisi tukimahdollisuuksien tietämisen lisäksi osata hakea useammasta paikasta. Kaikilla ihmisillä ei ole osaamista eikä jaksamista tähän. Diakoniatyöntekijät ovat myös auttaneet ja neuvoneet näitä apua tarvitsevia ihmisiä erilaisissa tilanteissa eteenpäin. (Kuusimäki 2012, 41–42.) Kunnan sosiaalityö on pystynyt puolestaan ohjaamaan niitä asiakkaita, jotka ovat halunneet keskustella hengellisistä asioista, hakeutumaan hengellisissä kysymyksissä seurakunnan suuntaan (Kuusimäki 2012, 44).

Diakoniatyön piirissä tulkitaan diakoniatyön roolia siten, että kirkon diakoniatyö on se kaikista viimeisin luokku, josta apua voi saada. Diakonian taloudelliselle vastaanotolle tullessaan asiakkaat ovat pudonneet jo muiden yhteiskunnan turvaverkkojen läpi. Asiakkaan kohtaamiseen taloudellisen avustamisen merkeissä sisältyy aina myös asiakkaan henkilökohtainen kohtaaminen ja asiakkaan elämäntilanteen selvittäminen. (Grönlund & Hiilamo 2006, 33.)

Pohjoismaisen hyvinvointistrategian mukaan kolmannen sektorin toimijoiden, johon myös kirkon lasketaan kuuluvan, ei tulisi toimia suuressa roolissa huono-osaisuuden hoitajana. Kirkon suuri rooli huono-osaisuuden hoitamisessa katsotaan perinteisesti kuuluvan keski- ja eteläeurooppalaiseen hyvinvointistrategiaan. Pohjoismaisessa hyvinvointivaltiossa viimesijaisen avun tulisi tulla julkiselta sektorilta. (Grönlund & Hiilamo 2006, 41–42.) Pirjo Markkolan mukaan tutkittaessa hyvinvoinnin ja uskonnon suhdetta Euroopassa, voidaan huomata että maissa, joissa katollinen kirkko edustaa suurinta uskontokuntaa, keskitytään hyvinvointi politiikkaa toteutettaessa vahvasti perheisiin. Maissa, joissa reformoitu kirkko edustaa suurinta uskontokuntaa, ollaan markkinalähtöisempiä ja painotetaan omavaraisuutta. Luterilaisissa maissa annetaan puolestaan suurempi rooli julkiselle sektorille. (Markkola, 2014, 61.)

Perinteisesti ajattelun mukaan hyvinvointivaltioiden eri tyypit voidaan jakaa pohjoismaisiin, mannereurooppalaisiin ja angloamerikkalaisiin valtioihin. Pohjoismaisissa hyvinvointivaltiossa julkinen sektori on keskeisessä asemassa. Julkinen sektori kantaa pohjoismaisessa hyvinvointimallissa vastuun yhteiskuntapolitiikasta kokonaisuutena. Pohjoismaisessa hyvinvointivaltiossa julkiset palvelut ja verotuksen kautta tehtävät tulonsiirrot ovat keskeisessä asemassa. Kaikille pyritään tarjoamaan tasapuoliset mahdollisuudet esimerkiksi terveydenhoitoon liittyen riippumatta siitä, missä päin maata asut. Mannereurooppalainen malli korostaa yksilön työn kautta ansaittua sosiaaliturvan tasoa. Tästä johtuen kansalaisten väliset tuloerot ja erot elinolosuhteissa ovat pohjoismaista mallia suuremmat. Angloamerikkalainen malli korostaa puolestaan yksilön omaa vastuuta. Yksilön omalle vastuulle ja tehtäväksi jää järjestää itselleen esimerkiksi sairastumiseen ja eläkeeseen liittyvät erilaiset vakuutukset. (Toikko 2012, 17–18.)

Gøsta Esping-Andersenin mukaan esimerkiksi Itävallassa, Ranskassa, Saksassa ja Italiassa hyvinvointi muodostui historiassa pitkälti henkilön luokan ja yhteiskunnallisen aseman mukaan. Markkinat nähtiin hyvinvoinnin tuottajana ja muun muassa yksityisillä vakuuksilla ja ammatillisilla luontaiseduilla oli iso rooli hyvinvoinnin kannalta. Tällaisessa hyvinvointijärjestelmässä kirkolla on myös suuri rooli. Hyvinvointi keskittyy perinteisesti perheen ympärille. Lähtökohtana on se, että yhteiskunta puuttuu tilanteeseen silloin, kun perhe ei voi enää taata oman jäsenensä hyvinvointia. Pohjoismainen hyvinvointimalli on puolestaan kehittynyt sen mallin mukaan, jota Esping-Andersenin kutsuu sosiaalidemokraattiseksi malliksi. Tässä mallissa sosiaaliset etuudet olivat universaaleja ja koskettivat myös keskiluokkaan kuuluvia. Tämä malli myös keskittyi siihen, että perheiden ei tarvitse huolehtia jäsenistään vaan yksilöillä on oikeus omaan elämäänsä. Malli tuki suoraan esimerkiksi lapsia ja otti vastuuta lasten hyvinvoinnista. Malli vaikutti myös siihen, että esimerkiksi naiset pystyivät menemään töihin kotitöiden tekemisen sijaan. (Esping-Andersen 1990, 27–28.)

Tutkittaessa sitä, millainen yhteys diakoniatyöhön panostamisella on ollut huonosaisuusindikaattoreihin verrattuna voidaan todeta seuraavaa: Diakoniatyöhön on panostettu seurakunnissa sitä enemmän, mitä kunnassa oli työttömiä, 65 vuotta täyttäneitä ja toimeentulotukea saaneita. Lisäksi diakoniatyöhön on panostettu sitä enemmän mitä vähemmän kunnassa on saatu verotuloja asukasta kohden. Sen sijaan esimerkiksi sosiaalitoimen nettokustannuksilla, väkivaltarikosten ja velkajärjestelyhakemusten määrällä ei ollut yhteyttä siihen, kuinka paljon seurakunnissa diakoniaan panostettiin. (Grönlund & Hiilamo 2006, 22.) On myös huomioitava, että seurakunnat ovat laman jälkeen kohdistaneet resursseja diakoniatyöhön ja tätä kautta vastanneet laman jälkeen pitkittyneisiin ja kasvaneisiin ihmisten taloudellisiin ongelmiin (Grönlund & Hiilamo 2006, 24).

Diakoniatyön taloudellisella avulla reagoidaan ihmisten hätään esimerkiksi silloin, kun julkisen sektorin tuki ei ole riittävää asiakkaan tilanteeseen nähden tai tuen myöntämisessä menee aikaa asiakkaan tämän hetkiseen akuttiin tilanteeseen nähden (Juntunen 2006, 54–55).

4 DIAKONIATYÖ TUIRAN SEURAKUNNASSA

Tuiran seurakunta on yksi Suomen suurimmista seurakunnista. Tällä hetkellä Tuiran seurakunnassa on noin 40 000 jäsentä ja jäsenmäärä kasvaa edelleen. Uusia jäseniä tulee tällä hetkellä etenkin Tuiran seurakunnan alueen pohjoispuolen uusien asuinalueiden myötä.

Tuiran seurakunnassa työskentelee tällä hetkellä 8 diakoniatyöntekijää, joiden tehtävät jakaantuvat sekä alueellisesti että toiminnottain työttömien toimintaan, perhe- ja lapsityöhön, mielenterveystyöhön, vapaaehtoistyöhön sekä Kirkon Ulkomaanavun ja liikuntavammaisten parissa tehtävään työhön (Päivi Moilanen, henkilökohtainen tiedonanto 21.11.2015).

Tuiran seurakunnassa on pohdittu aluetyönmerkitystä seurakuntalaisten tavoittamisessa ja tästä johtuen kehitystyö eri alueiden kirkkopiirien vahvistamiseksi on käynnistetty. Vuoden 2014 aikana seurakunnassa on kiinnitetty erityistä huomiota seurakunnan perustehtäviin. Näitä perustehtäviä ovat jumalanpalvelusten toteuttaminen, kirkolliset toimitukset ja sielunhoito. Myös esimerkiksi musiikkipainotteisten messujen määrää on lisätty ja diakonista perhetyötä on vahvistettu kristillisen kasvatuksen tukemiseksi diakoniatyöntekijän ja lastenohjaajan yhteistyönä. Kristillisen julistustyön ohella diakonialla on ollut keskeinen rooli seurakunnan työssä. Uusia toimintamuotoja on tuotu seurakuntaan esimerkiksi kiertävän soppatykkitoiminnan kautta. Kuluneen vuoden aikana kirkon ydinsanomaa on tuotu esille uusien keinoin jalkautumalla seurakuntalaisten pariin erilaisten toiminta- ja teemapäivien muodossa. Toiminnassa on erityisesti korostettu sitä, että jokainen kirkon työntekijä ja vastuunkantaja on omassa tehtävässään luomassa kuvaa seurakunnasta ja sen jäsenyydestä. Seurakuntalaisten kohtaamiseen erilaisissa tilanteissa on varattu aikaa ja matalan kynnyksen - toimintaa ja paikkoja on lisätty. Useissa keskeisissä

toiminnoissa seurakunta on toiminut yhdessä koko yhtymän alueella palvellen kaikkia Oulun kaupungin asukkaita ja osallistunut vahvasti seurakuntayhtymän yhteisiin hankkeisiin. (Tuiran seurakunta, 2015 a.)

Tuiran seurakunnan diakoniatyön tavoitteina tulevien vuosien aikana on diakoniatyön perustehtävään keskittyminen, joka tarkoittaa yleisen diakoniatyön vahvistamista. Seurakuntalaisten diakoniatyön tuntemusta lisätään tiedotuksen kautta sekä asiakaskohtaamisissa ja erilaisissa ryhmätilanteissa. Asiakkaita kohdataan hengellistä näkökulmaa unohtamatta. Tämän lisäksi on tarkoitus vahvistaa kirkon jäsenyyden merkitystä ja seurakuntaelämän tuntemusta toimintojen sisällön tarkastelun ja huomioimisen kautta. Diakoniatyössä panostetaan seurakuntalaisten kohtaamiseen ja on tärkeä huomioida myös ne asiakkaat, jotka eivät ole kirkon jäseniä. Yleisessä diakoniatyössä jatketaan asiakkaiden talousneuvontaa ja erilaisissa elämäntilanteissa tukemista ja opastamista. Diakoniatyössä pidetään esillä Kirkon Ulkomaanavun toimintaa ja osallistutaan erilaisiin Kirkon Ulkomaanavun järjestämiin tapahtumiin Oulussa. Diakoniatyössä kehitetään tulevien vuosien aikana myös vanhustyön, työttömien toiminnan ja vapaaehtoistyön toimintamuotoja. (Tuiran seurakunta, 2015 b.)

Vuoden 2014 aikana diakoniatyön asiakkaat ovat päässeet diakoniatyön taloudellisten avustusten vastaanotolle ajanvarauksen kautta. Vastaanottoja on toteutettu alueittain. Kesä- heinäkuun välisenä aikana diakoniatyön taloudellisen avustuksen vastaanotot on keskitetty Tuiran kirkolle. Uutena asiana työttömille suunnatussa toiminnassa on käynnistetty eri alueilla toteutettava kiertävä ruokajakelu soppatykillä. Tämän lisäksi työttömien joulujuhlaa vietettiin Pyhän Tuomaan kirkolla. Juhlan yhteydessä työttömille tarjottiin myös joulupuuro. Vuonna 2014 Tuiran seurakunnan diakoniatyön kotikäynnit ovat painottuneet ikäihmisiin mutta myös mielenterveyteen ja yksinäisyyteen liittyvät ongelmat ovat olleet vahvasti läsnä kotikäynneissä. Laitosvierailuja eri laitoksiin on toteutettu yhdessä diakoniatyön vapaaehtoisten kanssa. Syntymäpäiväkäyntejä kodeissa, laitoksissa ja palvelukodeissa on tehty 90-, 95-, ja 100-vuotta täyttäneiden luokse. (Tuiran seurakunta 2014, 1.)

Tuiran seurakunnan diakoniatyöllä on vuoden 2014 aikana ollut eläkeläisten ryhmätoimintaa, diakoniapiirejä, Lämmitä lähimmäistä-ryhmä, nuorten eläkeläisten ryhmä ja Koskelan iltaryhmä sekä liikuntavammisten ryhmä ja sururyhmä (Tuiran seurakunta 2014, 2). Juttutupa on toiminut Pyhän Luukkaan kappelilla ja Koskelan seurakuntatalolla viikoittain. Työttömien aterioita ja aamupaloja on tarjottu Pyhän Luukkaan kappelilla, Tuiran kirkolla ja Rajakylän seurakuntakodilla. Vuoden 2014 aikana Tuiran seurakunnan diakoniatyö on tehnyt eläkeläisille, nuorille eläkeläisille, perheille, vapaaehtoisille sekä työttömille suunnattuja leirejä ja retkiä. Tämän lisäksi diakoniatyö on järjestänyt yhteisvastuukeräykseen liittyviä tapahtumia, myyjäisiä, syntymäpäiväjuhlat 70- ja 80-vuotiaille sekä diakonian päivän vähävaraisille keväällä ja syksyllä. Näiden lisäksi diakoniatyö on osallistunut diakonia- ja lähetystyön yhteiseen rippikoulutapahtuman toteuttamiseen. (Tuiran seurakunta 2014, 3.)

Tuiran seurakunnan diakoniatyön vapaaehtoisilla toimi vuoden 2014 aikana kolme alueellisen diakoniatyön tukiryhmää. Pateniemi-Herukan-, Koskelan- ja Välvainion-Puolivälikankaan aluetukiryhmät. Tukiryhmät ovat oman toimintansa kautta antaneet avustuksia keräämistään varoista alueella asuville perheille ja yksinäisille sekä osallistuneet yhteisvastuukeräykseen järjestämällä myyjäisiä ja tapahtumia alueillaan. (Tuiran seurakunta 2014, 2.)

5 OPINNÄYTETYÖN LÄHTÖKOHDAT JA TAVOITE

5.1 Yhteistyötaho ja aiheen valinta

Opinnäytetyöni tarkoituksena oli tehdä esite Tuiran seurakunnan diakoniatyölle. Tuiran seurakunnan diakoniatyöllä ei ole aikaisemmin ollut jaettavaa esitettä sen toiminnasta. Idea opinnäytetyöstä syntyi diakoniatyön opintoihin liittyvän seurakuntaharjoittelun yhteydessä kesällä 2015. Idea esitteen tekemisestä nousi Tuiran seurakunnan diakoniatyöntekijöiltä. Esite oli tarkoitus toteuttaa sähköisesti siten, että sen voi laittaa esimerkiksi internettiin. Tämän lisäksi esitteen oli tarkoitus olla sellainen, että sen pystyy tulostamaan tai tarvittaessa painattamaan jaettavaksi diakoniatyön asiakkaille, seurakuntalaisille ja sidosryhmille.

5.2 Opinnäytetyön tarkoitus ja tavoite

Opinnäytetyön tavoitteena oli tehdä Tuiran seurakunnalle diakoniatyön esite, jonka kautta diakoniatyön asiakkaat, seurakuntalaiset sekä diakoniatyön sidosryhmät saavat tietoa Tuiran seurakunnan diakoniatyöstä ja sen toiminnasta. Esitteen pohjan oli tarkoitus olla sellainen, että sitä voidaan helposti päivittää ja muokata myös tulevaisuudessa.

6 TUOTTEISTAMISPROSESSI

Sosiaali- ja terveysalalla tuotteistamisella tarkoitetaan tuotteistamisprosessin lopputuloksena syntyviä palveluita. Yksittäisen tuotteen käyttäjinä voi olla monenlaisia asiakkaita ja asiakaskunta voi koostua yksittäisistä ihmisistä tai organisaatioista. Tuotteistamisprosessin alussa on tärkeä huomioida asiakkaiden erilaiset tarpeet ja pyrkiä vastaamaan niihin. (Jämsä & Manninen 2000, 18–21.)

Tuotteistamisprosessin eri vaiheissa tuotteesta kysytään palautetta ja arviointia. Palautteen ja arvioinnin saanti kehitteellä olevasta tuotteesta on tärkeää, jotta tuotteistamisprosessin lopputuloksena syntyvä tuote tyydyttää asiakkaiden tarpeita mahdollisimman hyvin. Tuotteesta on hyvä hankkia palautetta sellaisilta tuotteen loppukäyttäjiltä, jotka eivät entuudestaan tunne kehiteltävää tuotetta. Näin ollen saadaan uusia näkökulmia tuotteeseen ja sen kehittämiseen liittyen. (Jämsä & Manninen 2000, 80.)

6.1 Esitteen tekemiseen liittyvä alkukartoitus ja lähtökohdat

Toiminnallinen opinnäytetyö on käytännön toiminnan ohjeistamista, opastusta ja toiminnan järjestämistä. Opinnäytetyö voi olla esimerkiksi käytäntöön suunnattu tuote, jonka toteutustapana voi olla esimerkiksi vihko, opas tai tapahtuma. (Vilkkä & Airaksinen 2003, 9.)

Esitteeseen halutun sisällön kartoittamiseksi pidimme yhdessä Tuiran seurakunnan diakoniatyöntekijöiden kanssa esitteen sisällön suunnittelemiseen liittyvän työpajan diakoniatyön tiimikokouksen yhteydessä, joka pidettiin Koskelan seurakuntakodilla keskiviikkona 3.2.2016.

Ennen työpajaa seurakunnan diakoniatyöntekijät olivat saaneet vastatakseen opinnäytetyöntekijän apupaperin materiaalin keräämiseksi diakoniatyöntekijöille (LIITE 1.),johon vastaamalla diakoniatyöntekijät saivat tuoda esiin omia toiveitaan esitteen sisältöön ja ulkomuotoon liittyen ja joka toimi pohjana työpajan yhteydessä käydylle ideoinnille ja keskustelulle. Keskustelun aikana keräsin fläppipapereille yhteisessä keskustelussamme esille tulleita asioita. Työpajan lopuksi kävimme yhdessä läpi fläppipapereille kertyneet asiat. Fläppipaperit jäivät myös itselleni käyttöön työpajan jälkeen ja ne toimivat pohjana esitteen alustavalle rakenteelle. Työpajan aikana syntyneet muistiinpanot kirjasin ylös myös opinnäytetyön päiväkirjaani, johon kirjoitin ylös tuotteistamisprosessin eri vaiheessa syntyneet ideat, palautteet ja muistiinpanot.

Jo ennen työpajaa huomasin, että apupaperiin ei ollut muistettu pistää kysymystä kotikäyntityöhön liittyen, ja se päätettiinkin lisätä materiaaliin työpajan yhteydessä. Työpajan yhteydessä tuli myös esiin, että työttömien ruokailuista puhutaan nykyisin diakonian aamupaloina ja aterioina.

Työpajan yhteydessä esitteen alustavaksi rakenteeksi tuli seuraava:

- Etukansi
- Diakoniatyöstä tiivistetysti
- Sisällysluettelo
- Kotikäyntityö
- Taloudellinen avustaminen
- Diakonian aamupalat ja ateriat
- Ryhmät ja kerhot
- Diakoniatyön vapaaehtoiset ja vapaaehtoistoiminta
- Diakoniatyön järjestämät leirit ja retket
- Työntekijöiden yhteystiedot
- Takakansi

6.2 Esitteen sisällön työstämisprosessi

Tuiran seurakunnan diakoniatyön esitettä ja esitteen sisältöä työstettiin prosessin aikana useampaan kertaan sähköpostitse sekä keskustelemalla yhdessä Tuiran seurakunnan diakoniatyöntekijöiden kanssa. Jokainen diakoniatyöntekijä sai tuoda esiin sen, mitä he halusivat esitteen sisältävän ja mitä he halusivat tuoda esitteen kautta omista erilaisista ryhmistään esiin. Opinnäytetyöntekijänä keräsin näitä tietoja yhteen ja kirjoitin niiden pohjalta esitteen sisällön. Sisällöstä pyydettiin myös ajatuksia, kommentteja, palautetta sekä lisäysehdotuksia, ja niitä saatiinkin useampaan kertaan ennen lopullisen tekstin muokkautumista. Viimeisemmät lisäysehdotukset tulivat vielä ennen esitteen painoon menemistä ja esitettä muokattiin niiden perusteella vielä ennen sen painoon toimittamista.

Esitteen sisällöksi muodostui kirjoitus- ja muokkausprosessin aikana seuraava:

- Etukansi
- Sisällysluettelo
- Diakoniatyö seurakunnassamme
- Kotikäyntityö
- Taloudellinen avustaminen
- Diakonian aamupalat ja ateriat
- Ryhmät ja kerhot
- Diakoniatyön järjestämät leirit, retket ja tapahtumat
- Diakoniatyön vapaaehtoiset ja vapaaehtoistoiminta
- Diakoniatyöntekijöiden yhteystiedot (takakansi)

6.3. Esitteen graafinen ilme ja sen toteuttaminen

Samalla, kun kirjoitin esitteen sisältöä, ideoin myös alustavasti miltä esitteen graafinen ilme voisi näyttää. Esittelin graafiseen ilmeeseen liittyviä ajatuksiani ja vaihtoehtojani Tuiran seurakunnan diakoniatyöntekijöille, minkä pohjalta kävimme niistä tarkempaa keskustelua. Koska Tuiran seurakunnan väri seurakunnan viestintään liittyen on punainen, ajattelin että esitteessä käytettäisiin punaista väriä mukana värimaailmassa, esimerkiksi reunusten sekä ylä- ja alareunojen tekemisessä. Myös Tuiran seurakunnan diakoniatyöntekijät pitivät ideaa hyvänä. Tämän lisäksi ehdotin, että esitteeseen laitettavien kuvien ei välttämättä tarvitsisi olla kovin korkeakirkollisia vaan kuvissa voitaisiin käyttää teemoitusta, joka toisi esiin diakoniatyöhön liittyviä asioita. Kuvissa voitaisiin käyttää hyväksi esimerkiksi luontoa ja luonnosta löytyviä asioita ja yksityiskohtia. Ajatuksena oli, että esitteen kautta välittyisi kuva helposti lähestyttävästä diakoniatyöstä. Kävimme kuviin liittyvää keskustelua yhdessä Tuiran seurakunnan diakoniatyön yhteyshenkilön kanssa, jonka kanssa ideoimme yhdessä erilaisia vaihtoehtoja, millaisia kuvia esitteessä voitaisiin käyttää.

Graafisen ilmeen ja käytettävien kuvavaihtoehtojen ideoinnin jälkeen järjestimme perjantaina 20.5.2016 palaverin Tuiran kirkolla, jossa keskustelimme esitteen graafisesta ilmeestä ja ulkomuodosta yhdessä Tuiran seurakunnan diakoniatyön yhteyshenkilön ja seurakunnan viestinnän työntekijän kanssa. Kävimme läpi yhdessä viestinnän työntekijän kanssa, millaista graafista ilmettä ja kuvamaailmaa olimme esitteeseen liittyen ajatelleet ja mietimme esitteen kokoon ja graafiseen ilmeeseen liittyviä asioita. Keskustelimme myös siitä, millaiselle paperille esite olisi hyvä painattaa ja millaisia kuvien resoluutioiden pitäisi olla. Vaihdoimme ajatuksia myös siitä, miten esitteeseen tulevat kuvat tarvittaessa otettaisiin. Loppujen lopuksi päädyimme yhdessä siihen, että jos mahdollista, esitteen graafisen ilmeen toteuttaisi yhteisten ajatustemme pohjalta seurakunnan viestinnän tilauksesta ulkopuolinen yhteistyökumppani ja esitteeseen tulevien kuvien ottamisesta huolehtisi seurakunnan viestintäpalveluiden henkilökunta. Näin myös lopulta tehtiin sen jälkeen, kun olin varmistanut opinnäytetyöni ohjaajilta, että näin voitiin tilanteessa menetellä.

Esitteen graafisesta ilmeestä tuli meille pohjaesitys, jonka jälkeen siihen tehtiin vielä pieniä viilauksia yhdessä Tuiran seurakunnan diakoniatyön yhteyshenkilön ja seurakunnan viestinnän työntekijän kanssa.

Lopulta prosessin lopputuloksena syntyi esite (LIITE 2). Esite tuli ulos painosta elokuussa 2016. Painosta tulemisen jälkeen esite laitettiin suoraan jakoon.

Alla olevassa taulukossa (TAULUKKO.1) kuvaan esitteen tuotteistamisprosessin etenemistä aikajärjestyksessä.

TAULUKKO.1 Esitteen tuotteistamisprosessin eteneminen

Esitteen sisällön alkukartoitus helmikuu 2016.	Esitteen käsikirjotus ja graafinen suunnittelu helmikuu – toukokuu 2016.	Lopullisen painettavan esitteen työstäminen ja muokkaaminen toukokuu – elokuu 2016.	Valmis esite ulos painosta ja esitte jakoon elokuu 2016.
--	--	---	--

6.4 Diakoniatyöntekijöiden palaute esitteestä

Lopullisesta painatetusta esitteestä kysyttiin palautetta kahdelta eri Tuiran seurakunnan diakoniatyöntekijältä. Ensimmäisen palautetta antaneen diakoniatyöntekijän mukaan esite näytti visuaalisesti mielenkiintoiselta ja esitteen kuvat rytmittivät mukavasti tekstiä. Hänestä tekstiä esitteessä on sopivasti ja asiat tulevat esitettä lukiessa selväksi.

Toisen palautetta antaneen diakoniatyöntekijän mukaan esite on sopivan kokoinen ja esitteessä oleva teksti on sopivan kokoista. Esitteestä löytyi kaikki oleellinen tieto. Esitettä on myös helppo päivittää jatkossa, eikä se sisältänyt kirjoitusvirheitä.

6.5. Seurakuntalaisten palaute esitteestä

Esitteestä pyydettiin palautetta myös kahdelta eri Tuiran seurakuntalaiselta eri tilanteiden yhteydessä.

Ensimmäinen seurakuntalainen mukaan on hyvä, että esitteessä selitetään, missä eri tilanteissa voi ottaa seurakunnan diakoniatyöntekijään yhteyttä. Hyvää on se, että erilaisista toiminnoista esitteeseen on kirjoitettu hieman enemmän tietoa kuin mitä esimerkiksi Rauhan Tervehdys -lehestä löytyy. Esitteessä käytetty fontti on sopivan kokoinen. Seurakuntalaisen mielestä esitteen kuvat ovat hyviä. Erityisesti esitteen kansikuva on hyvä, “koska siitä tulee mieleen, että joku oikeasti välittää.” Esitteen koko on myös seurakuntalaisen mielestä sopiva eikä liian paksu. Esitettä käsitellessä ei seurakuntalaisen mielestä tule myöskään tunnetta, että sitä ei jaksaisi lukea kokonaisuudessaan.

Toisen palautetta antaneen seurakuntalaisen mukaan esitteen kansilehti on hyvin selkeä ja väreissä hyvä punainen, joka seurakuntalaisen mielestä sopii Tuiran seurakunnalle. Esitteen takakannesta löytyy hyvin ja selkeästi kaikkien diakoniatyöntekijöiden yhteystiedot ja sinne ohjattiin myös toiminnan esittely teksteissä. Seurakuntalaisen mielestä kanteen valittu kuva on varmasti esitteen tärkein kuva ja seurakuntalaisen mielestä se on kaunis ja kuvaa loistavasti diakoniaa ja sitä, miten diakonia perustuu kristilliseen rakkauteen. Seurakuntalaisen mielestä esitteen kuvat ovat muutenkin hyvin sopivia diakoniaan ja siihen, mitä diakonia Tuiran seurakunnassa merkitsee ja on käytännössä. Seurakuntalaisen mukaan kotikäyntiyö, taloudellinen avustaminen ja diakoniatyön aamupalat ja ateriat, kuten myös diakoniatyön järjestämät leirit, retket, tapahtumat, diakoniatyön vapaaehtoiset ja vapaaehtoistoiminta on esitelty todella hyvin ja selkeästi tiiviissä paketissa. Seurakuntalaisen mukaan ryhmien ja kerhojen esittelyt sisältävät hänen mielestään ehkä turhan paljon tekstiä, mutta toisaalta teksti on asiaa eikä seurakuntalainen osannut itse sanoa, mitä tekstissä olisi pitänyt jättää pois.

Korjattavista asioista seurakuntalaisella oli tullut mieleen, että häntä oli esitteen kieliopissa häirinnyt se, että osa ryhmien ja kerhojen esittelyteksteistä oli erityyppisiä. Tämän lisäksi esitteestä ei myöskään löytynyt linkkiä Oulun seurakuntien nettisivulle, jossa myös näkyy esimerkiksi diakoniatyön kerhot ja leirit.

Positiivisina asioina seurakuntalainen näki, että esitettä ei ollut suunnattu millekään tietylle kohderyhmälle, vaan se on todella selkeä esite diakoniatyöstä kaikille seurakuntalaisille ja muille. Seurakuntalainen toivoi, että esite saisi kovasti näkyvyyttä ja Tuiran seurakunnan diakoniatyö saisi esitteen kautta myös näkyvyyttä. Seurakuntalainen toivoi, että esitettä jaettaisiin sellaisiin paikkoihin, joissa se tavoitaisi erityisesti ne henkilöt, joille diakoniatyö voi olla avuksi.

6.6. Tuiran seurakunnan diakoniatyön johtokunnan ja kirkkoherran palaute esitteestä

Tuiran seurakunnan diakoniatyön johtokunta oli antanut kokouksessaan esitteestä seuraavanlaista palautetta. Diakoniatyön johtokunnan näkemyksen mukaan esite on laadukas. Diakoniatyön johtokunnan mukaan oli hienoa, että tällainen esite on tehty. Lisäksi johtokunnassa oli keskusteltu siitä, miksi tällainen esite oli tehty vasta nyt eikä sellaista oltu tehty aikaisemmin. Diakoniatyön johtokunnan näkemyksen mukaan esitteessä oli hyvää myös se, että esitteessä on kerrottu laajemmin mitä missäkin tapahtuu. Diakoniatyön johtokunnan mukaan seurakunnassa pitää jatkossa huolehtia myös siitä, että esite laitetaan esille seurakunnan eri tiloihin.

Tuiran seurakunnan kirkkoherran mukaan esite on ensinnäkin todella tarpeen seurakunnan toiminnassa. Esitettä voidaan jakaa eri yhteistyötahoille, mitä kautta se tavoittaa myös seurakuntalaiset. Kirkkoherran mukaan esite tekee myös tunnetuksi diakoniatyötä, joka muuten on usein näkymätöntä työtä. Toiseksi esite on ulkoasultaan huomiota herättävä ja kiinnostava. Esitteen kuvat ja teksti on hyvin sommiteltu

ja tukevat toisiaan. Kolmanneksi esitteen sisältö on oikein valittu. Esitteen sisältö avaa diakoniatyötä tarpeeksi yleisesti, jotta se on käyttökelpoinen pidemmän aikaa. Tiettyjä toiminnan esittelyjä voidaan myös tarvittaessa päivittää uuteen painokseen. Toisaalta sisällössä on tarpeeksi yksityiskohtia, jotta seurakuntalainen löytää haluamansa.

7. POHDINTA

7.1 Esitteen merkitys Tuiran seurakunnan diakoniatyölle

Esitteen avulla Tuiran seurakunnan diakoniatyö saa lisää näkyvyyttä omalle toiminnalleen. Esitettä voidaan jakaa niin diakoniatyönasiakkaille, seurakuntalaisille kuin yhteistyötahoille. Esitteen kautta nämä kaikki saavat lisätietoa Tuiran seurakunnan diakoniatyöstä ja siitä, millaista työtä Tuiran seurakunnan diakoniatyö tekee ja millaista toimintaa diakoniatyö järjestää. Tuiran seurakunnan diakoniatyön kannalta esite avaa diakoniatyön järjestämisen toiminnan sisältöjä tarkemmin. Lisäksi esite antaa informaatiota Tuiran seurakunnan diakoniatyöstä kokonaisuutena. Tämän lisäksi esite lisää diakoniatyön yleistä tunnettavuutta. Asiakkaan edun kannalta asiakas saa tietoa niistä palveluista ja toiminnoista, mitä Tuiran seurakunnan diakoniatyö järjestää. Lisäksi esitteestä löytyy luotettavaa tietoa toimintaan liittyen. Esitteen avulla asiakas saa tietoa myös siitä, mihin erilaisissa tilanteissa mennä tai keneen ottaa yhteyttä. Sidosryhmät ja muut toimijat saavat esitteen avulla puolestaan tietoa seurakunnan diakoniatyöstä ja diakoniatyön erilaisista palveluista. Esitteen avulla myös eri sidosryhmät ja toimijat saavat tietoa siitä, keneen voi erilaisissa tilanteissa ottaa yhteyttä. Esitteen pohja jää myös Tuiran seurakunnan diakoniatyölle käytettäväksi ja tätä kautta sitä voidaan päivittää ja käyttää diakoniatyöstä tiedottamiseen myös tulevien vuosien aikana.

Ennen esitteen tekemistä Tuiran seurakunnan diakoniatyöntekijöillä oli tulostettuja papereita omien ryhmien mainostamista varten. Näiden lisäksi ei ollut keskitettyä tietoa tai mainosta siitä, mitä eri alueilla tapahtui. Tästä johtuen diakoniatyöntekijöillä ei välttämättä ollut aina tietoa siitä, millaisia eri ryhmiä eri alueilla kokoontui tai ei aina ollut mahdollisuuksia, mistä tarkistaa ryhmät päivämäärineen. Seurakuntayhtymän internetsivuillekkaan ei aina ole muistettu kaikkia ryhmiä ja niiden ko-

koontumisia laittaa. Nyt tehdyn esitteen myötä kaikilla on samaa tietoa käytettävissä ja esitteestä on helppo tarkistaa esimerkiksi eri ryhmien kokoontumisten päivät ja aikataulut.

Jatkotutkimushaasteina Tuiran seurakunnan diakoniatyön parissa voisi nyt, kun diakoniatyön näkyvyyttä ja viestintää on kehitetty esitteen avulla, keskittyä seuraavaksi diakoniatyön vapaaehtoistoiminnan kehittämiseen Tuiran seurakunnassa.

7.2 Eettisyys

Opinnäytetyöni tekemisen jokaisessa vaiheessa olen noudattanut yleisiä ja tutkimustyöhön liittyviä eettisiä ohjeita. Eettisesti toteutettu opinnäytetyö on tehty rehellisesti ja huolellisesti koko opinnäytetyön tekemisen projektin alusta loppuun asti. Hyvä tieteellinen käytäntö edellyttää sitä, että jokainen tutkija toimii vilpittömästi ja rehellisesti toisia tutkijoita kohtaan. (Vilkka 2015, 42.) Tutkimusta tehdessä plagiointi on toisen tutkijan ilmaisujen, ajatusten tai tutkimusten tulosten esittäminen omilla nimissään. Plagiointia ovat esimerkiksi myös epäselvät ja puutteelliset lähdeviittaukset. (Vikka & Airaksinen 2003, 78.) Se, että tekstistä löytyy asianmukaiset viittaukset käytettyihin lähteisiin kertoo myös tekijän omasta aiheeseen perehtymisestä sekä kunnioituksesta niitä henkilöitä kohtaan, joiden teoksia tekijä on omassa työssään lähteenään käyttänyt (Mäkinen 2006, 130). Tästä johtuen olen opinnäytetyötä tehdessäni kiinnittänyt huomiota tarkkuuteen, rehellisyyteen ja huolellisuuteen. Lähdeviittaukset olen opinnäytetyötä tehdessäni merkinnyt tunnollisesti ja tarkasti.

Opinnäytetyölle tehtiin kirjallinen sopimus Tuiran seurakunnan kanssa ja sille haettiin erillinen tutkimuslupa Tuiran seurakunnan kirkkoherralta. Sopimuksessa määriteltiin kaikkien työhön osallistuvien asema, oikeudet, vastuut ja velvollisuudet. Tutkimusluvasta tehtiin myös 9.2.2016 erillinen viranhaltijapäätös. Aikataulussa ja esitteen sisällössä huomioitiin Tuiran seurakunnan diakoniatyön sille esittämät toiveet ja tavoitteet. Esitteelle annetut kriteerit ja tavoitteet ovat myös esitteestä eri tahoilta saadun palautteen perusteella toteutuneet. Yhteistyö opinnäytetyön tekijän ja yhteistyötahon välillä on ollut myös saumatonta ja hyvää koko opinnäytetyön tekemisen prosessin aikana.

7.3 Luotettavuus

Hyvä tieteellinen käytäntö edellyttää, että tutkimusta tehdessään tutkija perustaa oman tiedonhankinnansa tutkijan oman alan tieteellisen kirjallisuuden tuntemiselle ja muihin asianmukaisiin lähteisiin. Tutkimusta tehdessään tutkijan tulee käyttää luotettavia ja eettisesti kestäviä tiedonhakumenetelmiä. (Vilka 2015, 41–42; Mäkinen 2006, 128–130.) Opinnäytetyössä käytetyt lähteet ovat monipuolista ja luotettavia. Opinnäytetyötäni kirjoittaessa olen noudattanut lähdekritiikkiä, jonka yhteydessä olen kiinnittänyt huomiota esimerkiksi käytettyjen lähteiden kirjoittajiin ja kirjoittajien tunnettavuuteen sekä lähteiden ikään ja uskottavuuteen. Tämän lisäksi olen opinnäytetyötäni kirjoittaessani pyrkinyt käyttämään ensisijaisia lähteitä mikä osaltaan vähentää tiedon muuntumisen ja tulkinnan mahdollisuutta. (Vikka & Airaksinen 2003, 72–73; Mäkinen 2005, 186–187.)

Diakoniatyön esitettä kehittäessäni olen pyrkinyt ottamaan huomioon sen palautteen, mitä olen tuotteistamisprosessin aikana saanut. Tämä omalta osaltaan lisää tuotteen luotettavuutta. Opinnäytetyön luotettavuutta lisäsi myös hyvä ja tiivis yhteistyö Tuiran seurakunnan diakoniatyöntekijöiden kanssa. Työn eri vaiheissa esite lähetettiin Tuiran seurakunnan diakoniatyöntekijöille luettavaksi ja heillä oli koko prosessin ajan mahdollisuus vaikuttaa esitteen sisältöön.

LÄHTEET

- Esping-Andersen, Gøsta 1990. *The Three Worlds Of Welfare Capitalism*. Cambridge: Polity Press.
- Grönlund, Henrietta & Hiilamo, Heikki 2006. Diakonian resurssit ja alueellinen tarve. Panostetaanko diakoniaan kunnan huono-osaisuuden mukaan? Teoksessa Elina Juntunen, Henrietta Grönlund ja Heikki Hiilamo (toim.) Viimeisellä luukulla tutkimus viimesijaisen sosiaaliturvan aukoista ja diakoniatyön kohdentumisesta. Helsinki: Kirkkohallitus, 9–28.
- Grönlund, Henrietta & Hiilamo, Heikki 2006. Diakoniatyö hyvinvointivaltion mittarina. Teoksessa Elina Juntunen, Henrietta Grönlund ja Heikki Hiilamo (toim.) Viimeisellä luukulla tutkimus viimesijaisen sosiaaliturvan aukoista ja diakoniatyön kohdentumisesta. Helsinki: Kirkkohallitus, 29–51.
- Hakkarainen, Pirkko & Syrjänen, Kaisli 2003. Vapaaehtoistoiminnan merkitys vapaaehtoisille. Teoksessa Pirkko Hakkarainen (toim.) Tukea ja mahdollisuuksia vapaaehtoistoiminnalle. Helsinki: Kansalaisareena, 21–25.
- Harju, Aaro 2014. Vapaaehtoistoiminnan historia ja tulevaisuus. Luento Vapaaehtoistoiminnan tulevaisuus -seminaarissa 12.11.2014. Kansalaisfoorumi. Viitattu 31.1.2016. <https://www.youtube.com/watch?v=tulnGQIK0Rw>
- Helin, Matti; Hiilamo, Heikki & Jokela, Ulla 2010. *Diakoniatyö asiakkaan palveluksessa*. Helsinki: Edita Publishing Oy.
- Jokela, Ulla 2011. *Diakoniatyön paikka ihmisten arjessa*. Helsinki: Diakonia-ammattikorkeakoulu.

- Juntunen, Elina 2006. Diakoniatyön taloudellinen apu ja viimesijaisen sosiaaliturvan aukot. Teoksessa Elina Juntunen, Henrietta Grönlund ja Heikki Hiilamo (toim.) Viimeisellä luukulla tutkimus viimesijaisen sosiaaliturvan aukoista ja diakoniatyön kohdentumisesta. Helsinki: Kirkkohallitus, 51–176.
- Jämsä, Kaisa & Manninen, Elsa 2000. Osaamisen tuotteistaminen sosiaali- ja terveysalalla. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Jääskeläinen, Ilkka 2002. Diakoniatoiminnan muodot. Teoksessa Riitta Helosvuori, Esko Koskenvesa, Pauli Niemelä ja Juhani Veikkola (toim.) Diakonian käsikirja. Helsinki: Kirjapaja Oy, 192–232.
- Kananoja, Aulikki; Lähteinen, Martti & Marjamäki, Pirjo (toim.) 2011. Sosiaalityön käsikirja. Helsinki: Tietosanoma Oy.
- Kirkko Helsingissä 2014. Vapaaehtoistoiminnan käsikirja työntekijälle. Viitattu 12.8.2016. http://www.kansalaisareena.fi/HSRKY_Vapaaehtoistoiminnan_kasikirja2014.pdf
- Kirkkojärjestys 1991/1055 v. 1993 8.11.1991 Viitattu 29.11.2015
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1993/19931055>
- Kirkkolaki 1993/1054 26.11.1993. Viitattu 29.11.2015.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1993/19931054>
- Kuusimäki, Kalle 2012. Diakonia kirkon perustehtävänä. Teoksessa Raili Gothoni, Riitta Helosvuori, Kalle Kuusimäki ja Karoliina Puuska (toim.) Kantakaa toistenne kuormia diakoniatyön perusteet ja käytäntö. Helsinki: Kirjapaja 11–48.

- Lahtiluoma, Sami & Turunen, Raimo 2011. Kunta ja seurakunta – vuorovaikutusta ja yhteistyötä. Helsinki: Kuntaliitto.
- Laki toimeentulotuesta 1997/1412 30.12.1997 Viitattu 30.1.2016. <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1997/19971412>
- Markkola, Pirjo 2005. Kristillissosiaalinen työ, kansalaisaktivismi ja naiset 1800-luvulla. Teoksessa Marianne Nylund ja Anne Birgitta Yeung (toim.) Vapaaehtoistoiminta anti, arvot ja osallisuus. Tampere: Vastapaino, 39–57.
- Markkola, Pirjo 2014. Focusing on the Family: The Lutheran Church and the Making of the Nordic Welfare State in Finland, 1940s to 1960s. *Journal of Church & State*. Vol. 56 Issue 1, 60–80. Viitattu 23.8.2016. Saatavissa <http://www.nelliportaali.fi>, EBSCO Academic Search Premier-aineisto.
- Moilanen, Päivi 2015. Diakoniatyöntekijä, Tuiran seurakunta. Oulu. Henkilökohtainen tiedonanto 21.11.2015.
- Mäkinen, Olli 2005. Tieteellisen kirjoittamisen ABC. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Mäkinen, Olli 2006. Tutkimusetiikan ABC. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Niemelä, Heikki & Salminen, Kari 2006. Suomalainen sosiaaliturva. Helsinki: Kansaneläkelaitos.
- Rättyä, Lea 2012. Diakoniatyö yksilöiden ja perheiden parissa. Teoksessa Raili Gothoni, Riitta Helosvuori, Kalle Kuusimäki ja Karoliina Puuska (toim.) *Kantakaa toistenne kuormia diakoniatyön perusteet ja käytäntö*. Helsinki: Kirjapaja, 80–110.

Sosiaalihuoltolaki 2014/1301 30.12.2014. Viitattu 22.11.2015. <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2014/20141301>

Sosiaali- ja terveysministeriö 2013. Toimeentulotuki – Opas toimeentulolain soveltajille. Viitattu 12.8.2016. http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/69913/URN_ISBN_978-952-00-3385-9.pdf?sequence=1

Sosiaali- ja terveysministeriö 2015. Sosiaalihuoltolaki soveltamisopas. Viitattu 30.11.2015 <http://stm.fi/documents/1271139/1352015/Sosiaalihuoltolain+soveltamisopas.pdf/cb12a5c4-9bfa-4983-adf6-94ca18815f1b>

Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.a Mitä on suomalainen diakonia? Viitattu 29.11.2015 <http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp3?open&cid=Content43EA4D>

Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.b. Diakoniatyön tilastoanalyysi 2015. Viitattu 7.7.2016. [http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/E64CAA2B17A67F51C225770A00396219/\\$FILE/Diakonia%20tilastoanalyysi%20%202015.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/E64CAA2B17A67F51C225770A00396219/$FILE/Diakonia%20tilastoanalyysi%20%202015.pdf)

Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2015. Jokainen on osallinen – kirkon vapaaehtoistoiminta. Viitattu 31.1.2016. [http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/F772D7BC236419FAC2257E34002FE352/\\$FILE/Jokainen%20on%20osallinen%20-%20Vapaaehtoistoiminnan%20linjaukset%20lopulliset2015.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/F772D7BC236419FAC2257E34002FE352/$FILE/Jokainen%20on%20osallinen%20-%20Vapaaehtoistoiminnan%20linjaukset%20lopulliset2015.pdf)

Suomen kuntaliitto 2002. Kunta ja seurakunta – yhteistyössä yhteisön hyväksi. Helsinki: Suomen kuntaliitto.

Suomen perustuslaki 1999/731. 11.6.1999. Viitattu 24.11.2015 <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1999/19990731>

Toikko, Timo 2012. Sosiaalipalveluiden kehityssuunnat. Tampere: Tampere University Press.

Tuiran seurakunta 2014. Diakoniatyön toimintakertomus vuodelta 2014. Tuloste tekijän hallussa.

Tuiran seurakunta 2015a. Tuiran seurakunnan yleiskatsaus. Tuloste tekijän hallussa.

Tuiran seurakunta 2015b. Tuiran seurakunnan diakoniatyö. Tavoitteet vuosille 2015–2016. Tuloste tekijän hallussa.

Terveyden ja hyvinvoinnin laitos 2016. Toimeentulotuen menot 2015. Viitattu 7.7.2016. <https://www.thl.fi/fi/tilastot/tilastot-aiheittain/aikuisten-sosiaalipalvelut/toimeentulotuki/toimeentulotuen-menot>

Vilka, Hanna & Airaksinen, Tiina 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö. Jyväskylä: Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Vilka, Hanna 2015. Tutki ja kehitä. Jyväskylä: PS-Kustannus.

LIITTEET

LIITE 1. Opinnäytetyöntekijän apupaperi materiaalin keräämiseksi diakoniatyöntekijöille

OPINNÄYTETYÖNTEKIJÄN APUPAPERI MATERIAALIN KERÄÄMISEKSI DIAKONIATYÖNTEKIJÖILLE

1. Millaisia asioita mielestäsi tulisi laittaa esitteen diakoniatyöstä tiivistetysti sivulle esitteen alkuun?
2. Millaisia asioita mielestäsi esitteessä tulisi huomioida taloudellista avustamista käsittelevään osuuteen?
3. Millaisia asioita esitteessä mielestäsi pitäisi olla työttömien ruokailuihin ja toimintaan liittyen?

4. Millaisia asioita esitteessä mielestäsi pitäisi huomioida eri ryhmiin ja kerhoihin liittyvissä asioissa?

5. Mitä haluaisit esitettä varten alustavasti kertoa omista ryhmistäsi?

6. Millaisia asioita esitteessä pitäisi mielestäsi huomioida seurakunnan diakonian vapaaehtoistyöhön liittyen?

7. Millaisia asioita esitteessä mielestäsi pitäisi olla diakoniatyön järjestämiin leireihin ja retkiin liittyen?

8. Millaisia yhteystietoja esitteessä mielestäsi pitäisi olla?

9. Tuleeko Oulun ev.-lut seurakuntien erikoisdiakoniatyön palveluiden yhteystiedot mielestäsi sisällyttää myös tulevaan esitteeseen?

10. Millaisia valokuvia haluaisit mukaan diakoniatyön esitteeseen? Mikä olisi oma ehdotuksesi valokuvaksi esitteen kanteen?

Tuiran seurakunnan

Diakoniatyö

2016-2017

Sisältö

Diakoniatyö seurakunnassamme	3
1 Kotikäyntityö	5
2 Taloudellinen avustaminen	5
3 Diakonian aamupalat ja ateriat	6
4 Ryhmät ja kerhot	7
5 Diakoniatyön järjestämät leirit, retket ja tapahtumat	10
6 Diakoniatyön vapaaehtoiset ja vapaaehtoistoiminta	10
Diakoniatyöntekijöiden yhteystiedot	12

Esitteen tehnyt opinnäytetyönä Mikko Ylävaara
Diakonia-ammattikorkeakoulu, Oulu

Graafinen suunnittelu: Mainostoimisto Greystone Oy

Valokuvat: Oulun seurakuntayhtymä viestintäpalvelut

Diakoniatyö seurakunnassamme

Diakoniatyö on lähimmäisen kohtaamista ja auttamista.

Diakoniatyöntekijän puoleen voi kääntyä käytännöllisen ja taloudellisen tuen tarpeessa, mutta myös yksinäisyyden, mielenterveysongelmien, päihteiden, ihmishuhdevaikeuksien, elämän kriisien ja muiden ongelmien paineessa – oikeastaan kaikissa elämän vaikeissa asioissa.

Diakoniatyöntekijöihin saat varmimmin yhteyden soittamalla tai laittamalla sähköpostia suoraan seurakuntasi diakoniatyöntekijälle.

Tuiran seurakunnan diakoniatyöllä on monenlaista toimintaa, josta saat tarkempaa tietoa tämän esitteen sivuilta.

Oulun seurakuntayhtymä tarjoaa myös diakoniatyön palveluita esimerkiksi:

- kuulovammaisille
- kehitysvammaisille
- näkövammaisille
- päihdeongelmallisille

Seurakunnan diakoniatyöntekijät osaavat auttaa sinua näiden palveluiden hakemisessa.

1 Kotikäyntityö

Koti- ja laitospöyynnille voit pyytää seurakunnan työntekijää kaikissa elämänvaiheissa ja tilanteissa, joissa tarvitset lähimmäisen apua – esimerkiksi kun tunnet yksinäisyyttä, haluat keskustella hengellisistä asioista tai pyytääksesi kotiehtoollista.

Voit sopia koti- tai laitospöyynnin ottamalla yhteyttä seurakuntasi diakoniatyöntekijään. Tapaaminen voidaan sopia myös esimerkiksi lähellä sijaitsevaan seurakunnan toimipisteeseen tai muuhun yleiseen paikkaan.

90, 95 ja 100 vuotta täyttäviä onnitellaan henkilökohtaisesti, ja syntymäpäiväsankarin niin toivoessa hänen kotonaan käydään tervehdyskäynnillä.

Tuiran seurakunnan diakoniatyöntekijöiden yhteystiedot löytyvät tämän esitteen viimeiseltä sivulta.

2 Taloudellinen avustaminen

Ajanvaraus on talousasioissa maanantaisin klo 9–11. Ajanvarauksen puhelinnumero on 044 3161 412.

Seurakunnan myöntämä avustus on pääsääntöisesti kertaluontoista ja sitä ei ole tarkoitettu jatkuvaksi talouden kohentajaksi.

Asuinalueen oma diakoniatyöntekijä ottaa vastaan oman työalueensa asiakkaita Tuiran seurakunnan tiloissa (katso viimeinen sivu ja yhteystiedot!). Kesäisin vastaanotot keskittyvät Tuiran kirkolle.

3 Diakonian aamupalat ja ateriat

Tuiran seurakunnan alueella työttömille ja muille vähävaraisille tarkoitettujen diakonian aamupalat ja ateriat järjestetään seuraavasti:

AAMUPALAT:

Rajakylän seurakuntakodilla (Tervakukkatie 2).
Maanantaisin klo 10–11. Aamupala on ilmainen.

Tuiran kirkko (Myllytie 5).
Keskiviikkoisin klo 10–11. Aamupala on ilmainen

ATERIAT:

Pyhän Luukkaan kappelilla (Yliopistokatu 7).
Torstaisin klo 12–13. Aterialla on vapaaehtoinen maksu.

Rajakylän seurakuntakodilla (Tervakukkatie 2).
Torstaisin klo 12–13. Aterialla on vapaaehtoinen maksu.

Tuiran seurakunnan alueella kulkee myös kiertävä
soppatykki kerran kuussa perjantaisin.

Voit seurata diakonian aamupalojen ja aterioiden sekä kiertävän soppatykin aikataulua myös Rauhan Tervehdys -lehestä.

Tuiran seurakunnan diakoniatyön järjestämistä ruokailuista saa lisätieto:

Pyhän Luukkaan kappeli: Saila Luukkonen 040 5747 092 tai saila.luukkonen@evl.fi

Rajakylän seurakuntakoti: Sami Riipinen 040 4747 149 tai sami.riipinen@evl.fi

4 Ryhmät ja kerhot

KOSKELAN SEURAKUNTAKOTI (Koskelantie 86, käynti Mertatien kautta)

Juttutupa: Maanantaisin klo 11–12.30. Juttutuvassa on aamuhartaus, maksuton aamukahvi ja keskustelua. Juttutupaan ovat tervetulleita kaikki vähävaraiset, työttömät ja eläkeläiset.

PALOKAN SEURAKUNTAKOTI (Parkettitie 3)

Diakoniapiiri: Diakoniapiiri kokoontuu kerran kuukaudessa torstaisin klo 13.00–14.30. Diakoniapiiriläiset toimivat asuinalueensa diakoniatyöntekijän apuna, kun alueella järjestetään esim. kahvituksia, laitosvierailuja tai kerätään varoja alueen vähävaraisten henkilöiden ja perheiden auttamiseksi. Diakoniapiirissä jää aikaa myös vapaamuotoisemmalle yhdessäololle ja keskustelulle. Diakoniapiiriin ovat tervetulleita ne henkilöt, joiden sydämellä on auttaa oman asuinalueen lähimmäisiä diakoniatyön kautta. Diakoniapiirit ovat avoimia eli niihin voi tulla mukaan koska vain ilman ilmoittautumista. Diakoniapiirin tarkemmat kokoontumisajat löydät Rauhan Tervehdys -lehdestä.

Miesten juttutupa: Miehillä tarkoitettu keskusteluryhmä, joka kokoontuu kerran kuukaudessa keskiviikkoiltoisin. Miesten juttutupaan ovat tervetulleita kaikki miehet. Erityisesti ne, jotka kokevat elämässään yksinäisyyttä ja kaipaavat toisten miesten seuraa. Juttutuvan vetäjät ovat Tuiran seurakunnan miespuolisia vapaaehtoistyöntekijöitä. Juttutuvassa tarjotaan pullakahvit. Juttutupaan ei tarvitse ilmoittautua ennakoon.

Sanaa ja rukousta: Palokan seurakuntakodilla kokoontuu kolmen viikon välein klo 13–15 ryhmä, jossa keskustellaan hengellisistä asioista. Ryhmässä luetaan myös Raamatun tekstejä ja rukoillaan. Ryhmään ei tarvitse ilmoittautua. Tarkemmat ryhmän kokoontumisajat löydät Rauhan Tervehdys -lehdestä.

Palokan seurakuntakodilla kokoontuvista diakoniatyön kerhoista voi kysyä lisätietoja myös diakoniatyöntekijä Heli Mattilalta 040 574 7145 tai heli.m.mattila@evl.fi.

PYHÄN LUUKKAAN KAPPELI (Yliopistokatu 7)

Juttutupa: Maanantaisin klo 10–11. Juttutuvassa on aamuhartaus, maksuton aamukahvi ja keskustelua. Juttutupaan ovat tervetulleita kaikki vähävaraiset, työttömät ja eläkeläiset.

Linnanmaan olohuone: Kuukauden 2. Torstai klo 17.30–19.30. Yhden vanhemman perheiden kohtaaminen. Aikuisilla mahdollisuus keskusteluun ja vertaistukeen, lapsille leikkiä ja toimintaa. Lapsille hoitajat. Tarjolla kahvia, mehua ja pientä syötävää. Olohuonetoiminta toteutetaan yhteistyössä Oulun seudun yhden vanhemman perheet ry:n kanssa.

Lisätietoja Raija Yrjölä 040 574 7093 tai raija.yrjola@evl.fi

PYHÄN TUOMAAN KIRKKO (Mielikintie 3)

Diakoniapiiri: Haluatko tehdä jotain konkreettista asuin alueesi ihmisten auttamiseksi? Tule mukaan Välivainion ja Puolivälikankaan alueen diakoniapiiriin! Diakoniapiiri kokoontuu joka toinen maanantai klo 13.00–14.30. Piirin vetäjänä on diakoniatyöntekijä Päivi Moilanen. Diakoniapiirissä käyvät henkilöt toimivat asuinalueensa diakoniatyöntekijän apuna kun alueella järjestetään esim. myyjäisiä, laitosvierailuja tai kerätään varoja alueen vähävaraisten henkilöiden ja perheiden auttamiseksi. Vaikka diakoniapiirissä sovitaan ajankohtaisista käytännön asioista, jää aikaa myös vapaamuotoisemmalle yhdessäololle ja keskustelulle. Jokaisessa piiriin kokoontumisessa tarjotaan osallistujille kahvit. Diakoniapiiriin ovat tervetulleita ne henkilöt, joiden sydämellä on auttaa omalla asuinalueella asuvia lähimmäisiään diakoniatyön kautta. Diakoniapiirit ovat avoimia eli niihin voi tulla mukaan koska vain ilman ilmoittautumista. Diakoniapiirin tarkemmat kokoontumisajat löydät Rauhan Tervehdys -lehdestä.

Eläkeläisten kerho: Eläkeläisten kerho kokoontuu joka torstai klo 13.00–14.30. Kerhossa kokoonnutaan yhdessä kahvikupposen äärelle keskustelemaan päivän aiheeseen liittyvästä teemasta. Kerhossa myös lauletaan ja hiljennytään yhdessä hartauden äärellä. Kerho on tarkoitettu Tuiran seurakunnan eri-ikäisille eläkeläisille. Lisätietoja kerhon kokoontumisiin liittyen saa Rauhan Tervehdys -lehdestä.

Käsityökerho: Käsityökerho kokoontuu perjantaisin klo 9.30–11.30. Käsityökerho on vapaaehtoisten seurakuntalaisten ylläpitämä kerho. Kerho on vapaamuotoinen, jossa jokainen voi tehdä käsitöitä oman kiinnostuksen mukaan. Ryhmässä on tehty käsitöitä mm. diakoniatyön myyjäisiin sekä kastesukkia. Kerhoon ovat tervetulleita kaikki käsitöistä kiinnostuneet henkilöt. Kerhoon ei tarvitse ilmoittautua etukäteen.

Liikuntavammaisten kerho: Kerho kokoontuu joka toinen kuukausi. Kerhon ohjelma rakentuu kirkkovuoden teeman ympärille. Kerhossa kahvitellaan, lauletaan ja keskustellaan. Kerhossa voi myös hiljentyä hartauden äärellä. Kerhoon ovat tervetulleita kaikki oululaiset! Tarkemmat liikuntavammaisten kerhon kokoontumisajat löydät Rauhan Tervehdys -lehdestä.

Pyhän Tuomaan kirkolla kokoontuvista diakoniatyön eri kerhoista voi kysyä lisätietoa myös diakoniatyöntekijä Päivi Moilaselta 040 5747 064 tai paivi.moilanen@evl.fi

TUIRAN KIRKKO (Myllytie 5)

Suvantohetki ikäihmisille: Tuiran kirkon suvantosalissa järjestetään suvantohetki ikäihmisille. Suvantohetki on avoin kohtaamispaikka, eikä sinne tarvitse erikseen ilmoittautua. Suvantohetkeen voi osallistua kolmen viikon välein maanantaisin klo 14.00–15.00. Tule mukaan kahvittelemaan ja keskustelemaan. Mukana diakoniatyöntekijä Sirpa Vähäaho-Kuusisto. Lisätietoja Rauhan Tervehdys -lehdestä tai diakoniatyöntekijä Sirpa Vähäaho-Kuusistolta 040 723 5880 tai sirpa.vahaaho-kuusisto@evl.fi

Olohuone: Keskiviikkoisin klo 17.00–18.30. Avoimet ovet kirkolla.

5 Diakoniatyön järjestämät leirit, retket ja tapahtumat

Diakoniatyön retket ja leirit kohdennetaan eri-ikäisille diakoniatyön kohderyhmille. Diakoniatyöntekijät tiedottavat retkistä ja leireistä Rauhan Tervehdys -lehden välityksellä sekä seurakuntien nettisivujen kautta.

Diakoniapäivä (jossa jaetaan ilmaiseksi käytettyjä mutta hyväkuntoisia vaatteita ja käyttötavaroita) järjestetään kaksi kertaa vuodessa. Tarkemmat ajankohdat ilmoitetaan ennen tilaisuuksia Rauhan Tervehdys -lehdessä.

Tuiran seurakunnan diakoniatyö järjestää myös erilaisia tapahtumia, myyjäisiä ja on mukana Yhteisvastuukeräyksessä.

6 Diakoniatyön vapaaehtoiset ja vapaaehtoistoiminta

Diakoniatyön vapaaehtoisia tarvitaan ja otetaan mielellään mukaan toimintaan.

Diakoniatyön parissa on tarjolla monenlaista vapaaehtoistyötä. Voit tulla mukaan erilaisiin ryhmiin, lähimmäiseksi tai esimerkiksi lauluystäväksi muistisairaalle. Voit olla auttamassa kertaluonteisesti esimerkiksi diakoniapäivän tai erilaisten tapahtumien järjestämisessä. Vapaaehtoistyötä löytyy monenlaista sekä lyhyemmäksi että pitemmäksi aikaa. Vapaaehtoisille järjestetään myös koulutusta ja virkistystoimintaa.

Jos haluat tulla mukaan Tuiran seurakunnan diakoniatyön vapaaehtoistoimintaan voit olla yhteydessä seuraaviin diakoniatyöntekijöihin:

- Eeva-Marja Laitinen 040 515 7267 tai eeva-marja.laitinen@evl.fi
- Saila Luukkonen 040 574 7092 tai saila.luukkonen@evl.fi

Seurakunnan eri vapaaehtoistehtävistä löydät tietoa myös www.vapaaehtoistyö.fi -sivustolta.

Diakoniatyöntekijöiden yhteystiedot

Irma-Elina Mukari

Johtava diakoniatyöntekijä
040 574 7065
irma-elina.mukari@evl.fi

Eeva-Marja Laitinen

Alppila, Koskela, Taskila, Toppila
040 515 7267
eeva-marja.laitinen@evl.fi

Saila Luukkonen

Kaijonharju, Linnanmaa
040 574 7092
saila.luukkonen@evl.fi

Heli Mattila

Herukka, Pateniemi
Ennaltaehkäisevä mielenterveystyö
040 574 7145
heli.m.mattila@evl.fi

Päivi Moilanen

Puolivälinkangas, Pyykösjärvi, Välivainio
040 574 7064
paivi.moilanen@evl.fi

Sami Riipinen

Rajataskila, Rajakylä
040 574 7149
sami.riipinen@evl.fi

Sirpa Vähäaho-Kuusisto

vs. vanhustyön diakoniatyöntekijä
040 723 5880
sirpa.vahaaho-kuusisto@evl.fi

Raija Yrjölä

Jylkynkangas, Kuivasjärvi, Kuivasranta,
Ritaharju
040 574 7093
raija.yrjola@evl.fi

